

Yürütmenin durdurulması istemlidir.

DANI TAY BA KANLI İ'NA
Gönderilmek Üzere
DARE MAHKEMES BA KANLI İ'NA
D YARBAKIR

DAVACI : D YARBAKIR BAROSU BA KANLI İ

VEKİLLER : Av. Mehdi ÖZDEMİR, Lise Cad. Es- al Apt. No:3/8
Yeni ehir/Diyarbakır

DAVALI : 1-EMN YET GENEL MÜDÜRLÜ Ü-ANKARA
2- Ç İLER BAKANLI İ-ANKARA

YAYIM TARİHİ : 27.04.2021

DAVA KONUSU : İleri Bakanlı İ'na ba İlı Emniyet Genel Müdürlü ü'nün
27.04.2021 tarih ve 2021/19 sayılı genelgesinin öncelikle Yürütmesinin Durdurulmasına ve
PTAL NE karar verilmesi dava ve talebimizdir.

AÇIKLAMALAR:

İleri Bakanlı İ'na ba İlı Emniyet Genel Müdürlü ü'nün (ses ve görüntü kaydı alınmasını konu eden E-29367668-86168-(32068)-3895 sayılı genelgesi) ülke çapında uygulanacak YUK 15/1-c maddesi gere ince icrai ve kesin nitelikte bulunan bir düzenleyici İlemi niteliindedir (EK-1).

Emniyet Genel Müdürlü ü tarafından yayımlanan 27.04.2021 tarih ve 2021/19 sayılı dava konusu Genelge ile; "...Tüm vatandaşlarımız açısından özel hayatın gizliliği ve kişisel veri ihlalinin söz konusu olduğu bu tarz durumlarla genel kolluk personelimiz de sıklıkla karşılaşmaktadır. Bazen görevin yapılmasını engelleyecek boyuta ulaşan bu ihlaller, zaman zaman personellerimizin veya vatandaşlarımızın kişisel haklarına veya güvenliğine zarar verirken ekilde çeşitli dijital platformlarda yayımlanmaktadır...

...personelimizin görevini ifa ederken bu tür ses ve görüntü alınmasına tevessül edecek davranışlara fırsat vermemeleri, eylemin veya durumun niteliğine göre kayıt yapan kişileri engellemeleri, kanuni hakları olduğu anda adli işlem yapmaları gerektiği hususlarında tüm personelin bilgilendirilmesi..." talimatı verilmiştir.

Emniyet ve asayişin sağlanması ile güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesi, büyük ölçüde idari ve adli kolluk tarafından yerine getirilen faaliyetlerle sağlanır. Ceza Muhakemesi Kanunu (CMK)'nın "adli kolluk ve görevi"ni düzenleyen 164. maddesinin birinci fıkrası hükmüyle de idare edilmiş olduğu gibi ülkemizde genel kolluk; emniyet tekilatı mensupları olarak polisler, jandarma tekilatı mensupları olarak jandarmalar, gümrük tekilatı mensupları olarak gümrük tekel zabıtalrı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı mensuplarıdır.

Demokratik bir hukuk devletinde yetki ile donatılmış olan kolluk görevinin aynı zamanda

effaf ve hesap verebilir olması son derece önemlidir. Bir kamu hizmeti sunan ve bu anlamda kamu düzenini korumak ve sağlamak amacıyla çeşitli yetkilerle donatılmış olan ve üstelik bu yetkilerle temel hak ve özgürlüklere keyfi bir şekilde müdahale etme imkânı olan kolluk personelinin de denetlenebilir olması gerekir.

Dava konusu düzenleme ile temel hak ve hürriyetler ihlal edilmektedir. Böyle ki:

Dava konusu işlem “Sebebe” yönünden de hukuka aykırıdır. Sebep, yönetsel işlemi tesis etmeye iten nedenleri ifade eder. İdari işlemin sebep unsurunda üç farklı şekilde hukuka aykırılık olabilir. a) idarenin gösterdiği nedenin mevcut olmaması, b) idarenin gösterdiği nedenin hukuki tavsifinde hukuka aykırılık olması, c) idari işlemin sebep ve konu unsuru arasındaki ölçsüzlük bulunması hallerinde işlem sakat olur. İdare Hukukunda işlemler kendilerinden önce gelen ve nesnel kurallarla belirlenmiş bulunan "sebep"e dayanmalıdırlar. İdari işlemlerde sebep, idari işlemden önce gelen, idari işlemin dışında, idareyi böyle bir işlem yapmaya yönelttiği etkenlerdir. Sebep, idari işlemin dayanağını oluşturur ve idari işlemin bir tür gerekçesidir. Eğer idari işlem sebep olarak gösterilen nesnel kuralın olaya ilişkin nitelendirilmesinde hata yapılmışsa idari işlem sebep unsuru bakımından sakattır ve iptali gerekir. Dava konusu işlem ile temel hak ve hürriyetleri ihlal edici nitelikte, yasal dayanaktan yoksun bir şekilde ülke genelinde yürürlüğe bulunan genelge düzenlenmiş olması gözetildiğinde, dayanaktan yoksun ve keyfi bir şekilde tesis edilen bu davaya konu genelge hukuka aykırıdır.

Dava konusu işlem “amaç” yönünden de hukuka aykırılık teşkil etmektedir. Amaç unsuru idari işlemle ulaşılmak istenen nihai sonuçtur. Amaç, idari işlemi yapan kişinin bu işlemle ulaşmak istediği sonuç konusunda niyet ve düşünceleridir. Amaç; idari işlemin subjektif unsurudur. Kamu yararına yönelik olmayan, kamu yararına yabancı bir amaçla yapılan idari işlemler, amaç unsuru bakımından hukuka aykırı olur. Yetki saptırmasıyla sakattırlar ve bu nedenle iptal edilmeleri gerekmektedir. Kişisel amaç, siyasal amaç veya üçüncü kişiye yarar sağlamak amaçlı maksadı olabilir. Yönetsel işlemle varılmak istenen amaç ‘kamu yararı’ olup, kuruluşlar kendilerine tanınan yetkileri ancak kamu yararı için kullanabileceklerdir.

İdari işlemlerde amaç, kamu yararı olmalıdır. Davalı idarenin liyakat ve kariyer ilkeleri çerçevesinde, hizmet gerekleri ve personel planlaması dikkate alınarak, mahalli idarelerde görev yapan devlet memurlarının görevde yükselme ve unvan değişikliklerine işlem tesis etmesi gerekir. Davalı idare tarafından görünen lüzum gerekçe gösterilmiş, hukuken kabul edilebilir, somut ve nesnel hiçbir husus belirtilmeksizin takdir yetkisi kötüye kullanılmış ve kamu hizmetinin ifasında aksaklık, hizmet gereklerine aykırılık olacaktır şekilde kamu yararı ilkesi yadsınarak işlem tesis edilmiştir. Bir kamu görevlisinin kanunlarla kullanmaya yetkili kılınmış kamu gücünü sivil yurttan üzerinde ölçsüz ve keyfi kullandığı esnada gözetilmesi gereken menfaat, ölçsüz ve hukuka aykırı olarak kamu gücünün mahalliyetli bireyin menfaatidir. Hukuk devleti ilkesi de kamu yararı kapsamında, bu menfaat dengesini korumak için ortaya çıkmıştır. Davaya konu genelge ile haberleşme ve basın hakkı, kamu hizmetinin effaf ve denetlenebilir icrası ile keyfi işlemlere karşı cezai ve yasal idari soruşturma kapsamında delil toplanmasına dair, kamu yararını ihlal edici nitelikte amaç unsuruna aykırıdır.

Kamu hizmeti, yasalarda belirtilen istisnai haller dışında effaf yürütülmeli ve yurttan tarafından denetime açık pozisyonda olmalıdır. Kamu gücünün ölçsüz ve hukuka aykırı olarak kullanıldığı esnasında bu gücü kullanan kamu personeli hakkında, keyfi ve suç teşkil edebilecek davranışlarının ortaya çıkarılması, kamuya duyurulması ve yargısal süreçlerde delil

mahiyetinde de erlendirilmesi kamusal nitelikte bir görevdir. Kamu hizmetinin yürütülmesinde korunmaya muhtaç olan özne, kamu görevlisi de il daha zayıf durumdaki yurttadır. Her bir sivil yurttanın ya anabilecek olay/ların ma duru veya tanımı olarak, kamusal görev ve sorumluluk kapsamında hareket edebilme haklarının bulundu u açık olup, söz konusu genelge hukuk dır.

Kolluk personeline, ki isel verileri ve özel hayatın gizliliğini ihlal edecek ses ve görüntü alınmasının engellenmesi talimatı verilmesi bir yetki aımıdır. Ki ilerin rızası olup olmadığı anlaşılmadan, ikayete ve/veya tazminat hukuku usullerine başvuru kategorisindeki bir olguya dönük fiillerin niteliğini ve hukuksallığını anlamadan, özel ki ilerin ikayeti olup olmadığı na bakmadan idari kollu un kendiliğinden engellemesini istemek, özel hukuka ya da ikayete tabi bir alanın resen kolluk tedbiriyle düzenlenmesi anlamına gelir ve hukuka aykırı olur. dari kollu un böyle bir “toplum mühendisliği” görevi bulunmamaktadır.

Temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasını içeren konuyla ilgili temel esasları, ilkeleri ve çerçeveyi belirlemiğ unden söz etmek mümkün değildir. Kanun'un ve ilgili genelgede engellenmenin kapsamını ve uygulaması, müdahalenin dayanağı olan kanunilik artını sağlamadığı açıktır. Bu nedenle Emniyet Müdürlüğü genelgesi, bir yetki aımı niteliğindedir.

Anayasamızın 36. Maddesi uyarınca, herkes me ru vasıtalarla hak arama hürriyetine sahiptir. Ki ilerin hak arama hürriyetlerinin bir parçası olarak, i lenen suç u ispat amacı, ki isel veriler hukukunun istisnası olmanın ötesinde, hukuken korunması gereken bir üstün değerdir. Öncelikle her bir yurttanın, üstelik de kamusal bir alanda gerçekleşen bir olayı, suç üphesiyle delillendirmek ihtiyacı hissedebilir. Bu toplum halinde ya amanın ve dayanı manın do al bir sonucudur.

Özellikle kendisine ya da yakınındakilere yönelmiş bir suç eyleminin delillendirilmesi ise zaten hukuken korunma altındadır.

Ceza Muhakemesi alanında ilke, CMK 217. Maddesinde de düzenlendiği üzere, delil serbestisidir. öyle ki:

“Ceza muhakemesinde, meydana gelen bir olayla ilgili yapılan inceleme ve sonucunda yapılan muhakemede en önemli amaç, fiilin Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına göre suç olup olmadığını tespiti ile kim veya kimler tarafından gerçekleştirildiğinin ispatını sağlayacak delillere ulaşmak ve bu deliller ışığında karara ulaşmaktır. (Ceza Muhakemesinde Delil Kavramı Ve Kovu turma Sürecinde Hâkimlerin Delil Algısı, Ferhat KARABULUT, Ersin KARAPAZARLIO LU, Hamza TOSUN, TBB dergisi, m2015-120-1517 (barobirlik.org.tr), syf 387)

“Yargılamanın gerçekleştirilmesi için öncelikle ceza kanunlarımızda suç olarak tanımlanan bir eylemin gerçekleştirilmesi ve ceza adalet sisteminin bu eylemden haberdar olması gerekmektedir. Do al olarak yargılama somut olay gerçekleştiğinden sonra yapıldığından, ceza muhakemesinde, meydana gelen olayın soru turma ve kovu turma evresinde elde edilen deliller vasıtasıyla tekrar canlandırılarak hâkimin karar vermesi sağlanmaya çalışılmaktadır” (Nur Centel/Hamide Zafer, Ceza Muhakemesi Hukuku (10. Bası) İstanbul, 2013 ss.204)

“Ceza muhakemesinde delillerin sınırlandırılması, meydana gelen somut olayın ispatını zora sokacak ve adaletin tecelli etmesine mani olarak sistemi i lemez hale getirecektir. Bu sebeple, ceza muhakemesinde meydana gelen olayın her türlü delil ile ispat edilebilmesine

olanak tanınması zorunluluktur. Olay geçmi te meydana geldi inden ispata yarayan delillerin kullanılmasında sınırlamayı ortadan kaldırmak ve adaletin yerine getirilmesini kolayla tırmak maksadıyla, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun da hâkimin takdir yetkisini düzenleyen 217/2'nci maddesi "Yüklenen suç, hukuka uygun bir ekilde elde edilmi her türlü delille ispat edilebilir" ekinde düzenlenmi tir (KARABULUT, KARAPAZARLIO LU, TOSUN, a.g.y, 390).

Aynı hususta Toroslu ve Feyzio lu ise ceza muhakemesi sırasında ispat edilecek olayın muhakemeden önce gerçekte mi olması, olayların ortaya çıkı zamanı ve artlarının önceden bilinmemesi gibi nedenlerle ceza muhakemesinde "delil serbestisi" ilkesinin benimsendi ini belirtmektedir. (Nevzat Toroslu/ Metin Feyzio lu, Ceza Muhakemesi Hukuku (11. Bası) Ankara, 2013, s.173). Delil serbestisi ilkesine göre "(1) her ey kanıt olabilir, (2) LG L LER KANIT LER SÜREB L R, (3) yargıç kendili inden kanıt ara tırabilir, (4) kanıt ileri sürmede zaman sınırlaması yoktur, (5) ispat külfeti sanı a yüklenemez, (6) kanıt belirlemede yargıcı ba layan üstün kanıt yoktur" (a.g.y.)

Dolayısıyla Ceza muhakemesinde maddî gerçe e ula arak adaleti sa lamak amaçlandı ndan, meydana gelen somut olayın ispatına yarayan her türlü vasıta delil olabilir ve hâkim bu vasıtalarından hangisini kabul edece i hususunda takdir yetkisine sahiptir (KARABULUT, KARAPAZARLIO LU, TOSUN, a.g.y, syf. 390). Bu nedenle dava konusu idari i lem, do rudan mahkemenin takdir ve kanaat alanına yönelerek, "ilgililerin" delil toplama hakkının özünü ortadan kaldırmaktadır. Bu hem bir yetki gaspı hem usul aykırılı ı, hem de yöneldi i alan itibariyle konu ve amaç sakatlı ına tekabül etmektedir.

"Polisin Adlî Görevlerinin Yerine Getirilmesinde Delillerin Toplanması, Muhafazası ve İgili Yerlere Gönderilmesi Hakkında Yönetmelik"te ise delil "Meydana gelen bir suçun aydınlatılması ve suç sanıklarının tespitine yarayan her türlü ispat vasıtası" olarak tanımlanmı tır. Dolayısıyla davalı Emniyet Müdürlü ü, dava konusu genelgesiyle, bizatihi uygulaması gereken üst normu ihlal etmektedir.

3- Ses ve konu maların kayıt edilmesinin suç olarak de erlendirilebilmesi için öncelikle özel hayat ve özel hayatın gizlili i kavramlarının açıklanması gerekmektedir. TCK m.134'ün gerekçesinde "ba ka suretle ba kaları tarafından görülmesi mümkün olmayan bir özel ya am olayı" denilmektedir. Buna göre, herkes tarafından bilinebilecek durumdaki olayların ve olaylar esnasında yapılan konu maların ses kaydının alınması, özel hayatın ihlali suçunu olu turmamaktadır.

Yargıtay 12. Ceza Dairesi 2013/11860E., 2014/2963K. ve 10.02.2014 tarihli kararında;

"Sanı ın eyleminin TCK'nın 134. maddesinde düzenlenen özel hayatın gizlili ini ihlal suçu kapsamında de erlendirilebilece i; ancak, iddiaya konu konu maların aktarıldı ı belge ve alınan beyanların içeri ine göre, sanık ile katılanın daha önce meydana gelen huzur ve sükunu bozma suçu olayıyla ilgili hadiselerden bahsettikleri, katılanla sanık arasında geçen konu maların, katılanın özel ya am alanına ili kin ve özel hayatının gizlili ini ihlal edecek nitelikte bulunmadı ı gözetilerek, atılı suçun unsurları itibariyle olu madı ı" ekinde hüküm kurarak; Ses kaydı almanın TCK m.134 kapsamında suç olarak de erlendirilebilece i fakat ses kaydı içeri inin özel ya am alanına ili kin olmaması durumunda özel hayatın ihlali suçunun olu mayaca ını belirtilmi tir.

Ayrıca bir suç durumunda ba ka türlü delil elde etme imkanı yok iken veya kaybolma

olasılı ı bulunan kanıtların kaybolmalarının engellenmesi amacıyla ses kaydı alınması durumunda suçun olu mayaca ı Yargıtay kararları ile sabittir. Keza, Yargıtay Ceza Genel Kurulu 2012/5-1270E., 2013/248K. ve 21.05.2013 tarihli kararında;

“...kendisine veya aile birli ine yönelen, onurunu zedeleyen, haksız bir saldırıyı önlemek için, kaybolma olasılı ı bulunan kanıtların kaybolmasını engelleyip, yetkili makamlara sunarak güvence altına almak amacıyla, saldırıyı gerçekle tiren tarafın bilgisi ve rızası dı nda, özel hayata ait bilgileri okuma, konu ma ve haberle me içeriklerini veya özel hayata ili kin ses ve görüntüleri dinleme, izleme ya da kaydetme, ki isel verileri kaydetme, ele geçirme ve yayma eylemlerinin hukuka aykırı oldu unu kabul etmek mümkün olmadı ı gibi, yargı merciilerindeki iddialarını ispat etmek için ba ka türlü delil ibraz etme olana mın bulunmadı ı hallerdeki bir takım eylemlerinin de haksızlık unsurunu içermeyece i, esasen bu gibi hallerde, ki inin hukuka aykırı hareket etti i bilinciyle hareket etti inden de söz edilemeyece i gözetildi inde, katılanın özel hayatına ili kin bilgileri, üçüncü ki i ya da ki ilerle payla tı ı ve/veya ço altarak da ıttı na ili kin hakkında bir iddia da ileri sürülmeyen sanı mın, hukuk mahkemesindeki iddialarını ispatlama amacını ta ıyan eyleminde, hukuka aykırı hareket etti i bilinciyle hareket etmedi i anla ılmakla, ...”

eklinde hüküm kurularak bu durumda ses kaydı alınmasının suç olu turulmayaca ı ifade edilmi tir.

Görülece i üzere Yargıtay CGK, kazai içtihat niteli indeki kararında iddialarını ispat etmek amacına yönelen SES VE GÖRÜNTÜ KAYDETME, K SEL VER KAYDETME, ÖZEL HAYATA L K N SES VE GÖRÜNTÜLER D NLEME, ZLEME YA DA KAYDETME, K SEL VER LER KAYDETME, ELE GEÇ RME eylemlerini hukuka uygunluk sebebi saymı tır. Açıkça Yargıtay, ceza usul hukukundaki delil-ispata hakkını, özel ya am/ki isel veri olgusundan daha üstün de er olarak görmü tür.

Dava konusu idari i lemin ise, delil ve ispat kavramını tartı mak bir yana, özellikle kolluk eylemlerinin kendisine dönük delillendirme hakkını tümüyle ortadan kaldırmaya yöneldi i anla ılmaktadır. Bu yönüyle Genelge, bütün halinde “Ceza Adalet Sisteminin yok sayılması“ niteli indedir.

Hukuka aykırılık fail de il, fiil hakkında bulunulan de ersizlik yargısıdır ve objektif nitelik ta ır(Jescheck / Weigend, s. 233; Maurach / Zipf, AT/1 § 24 kn. 14 f.; Özbek ve di erleri, Genel Hükümler, s. 286-287) Hukuka aykırılı ın esası, fiilin emir ya da yasak normunu ihlal etmesi, bir ba ka ifade ile ki inin emir ya da yasak normunun içinde mündemiç, yapma ya da yapmama eklindeki yükümlülü üne aykırı davranmasıdır.

Tipik fiil hakkındaki hukuka aykırılık de erlendirilmesi tüm hukuk düzeni dikkate alınmak suretiyle yapılır. Bu, “hukuk düzeninin tekli i ve birli i” ilkesinin bir gere idir. Hukuka uygunluk nedenleri, hukuk düzeninin tüm alanlarında (örne in medeni hukuk, idare hukuku, ceza muhakemesi hukuku vs.) yer alabilir. Bu nedenler sadece ilgili oldukları alanda de il, ceza hukuku alanında da fiilin hukuka aykırılı mı bertaraf ederler. Bir hukuk disiplininde fiile izin veren bir normun varlı ı, fiili tüm hukuk düzeni bakımından hukuka uygun kılar. Di er taraftan, kayna mın sınırsız olması nedeniyle, tüm hukuka uygunluk nedenlerinin kanunlarda düzenlenebilmesi mümkün de ildir. Sosyal ili kiler ve toplumda geçerli olan de er tahayyüllerinin de i mesi ile birlikte yeni hukuka uygunluk nedenleri ortaya çıkabilir veya mevcut bir hukuka uygunluk nedeni ortadan kalkabilir yahut kapsamı daralabilir ya da geni leyebilir. Dolayısıyla, hukuka uygunluk nedenleri için yasal bir düzenleme gerekli

de ildir. Kanun yanında geleneklerden, hukukun genel ilkelerinden kaynaklanabilir. Bu, “nullum crimen sine lege scripta” ilkesini ihlal etmez. Çünkü, hukuka uygunluk nedenleri fiilin hukuka aykırılığını bertaraf etmelerine binaen failin ceza sorumluluğuna gidilmesini önledikleri için failin lehinedirler. Suçun yapısında fiilin hukuka aykırılığını önlemeleri ekinde olumsuz bir fonksiyon icra ettikleri için, söz konusu ilke hukuka uygunluk nedenleri bakımından geçerli de ildir. “Nullum crimen sine lege” ilkesi, fiilin tipikliği ini sa layan unsurlar bakımından geçerlidir (Baumann / Weber / Mitsch, AT § 16 kn. 38, 45, 47 f.; Jescheck / Weigend, s. 327; Maurach / Zipf, AT/1 § 25 kn. 11 ff.; Krey / Esser, AT § 13 kn. 449 ff.; Bringewat, kn. 467 ff.; Rengier, AT § 17 kn. 3; Ebert, s. 67, 69; Heinrich, AT kn. 312, 327 ff.; Hilgendorf / Valerius, AT § 5 kn. 6 f.)

Özel Hayat/Kişisel Veri Kavramı

İlk olarak Avrupa Konseyi bünyesinde hazırlanan, Türkiye'nin de 28 Ocak 1981 tarihinde imzalamakla taraf oldu u 108 sayılı “Kişisel Nitelikteki Verilerin Otomatik İleme Tabii Tutulması Kararında Ahısların Korunmasına Dair Sözleşme”nin (Türkiye tarafından 28.1.1981 tarihinde imzalanan bu Sözleşmenin onaylanması 30.1.2016 tarihli ve 6669 sayılı Kanunla uygun bulunmuştur, 29.2.2016 tarihli Bakanlar Kurulu kararı ile onaylanması kararlaştırılmış ve bu karar 17.3.2016 tarihli ve 29656 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır) koruma kapsamında hem kamusal hem de özel sektör tarafından işlenen veriler bulunan Sözleşmenin temel amacı; her taraf ülkede, uyuşuk veya ikametgâhı ne olursa olsun gerçek kişilerin, temel hak ve özgürlüklerini ve özellikle kendilerini ilgilendiren kişisel nitelikteki verilerin otomatik bilgi işleme tabii tutulması kararında özel yaşam haklarını, kısaca kişisel verilerinin korunmasını güvence altına almaktır. Bu itibarla Sözleşme, hükümetlerin vatandaşlarını korumasına yönelik önemli bir araç niteliindedir. (KİŞİSEL VERİLERİN KAYDEDİLMESİ SUÇU (TCK m. 135) Prof. Dr. Mahmut KOCA, Prof. Dr. İhan ÜZÜLMEZ)

Anayasada kişisel verilerin ancak kanunda öngörülen hallerde veya kişinin açık rızasıyla işlenebileceği ve bu verilerin korunmasına ilişkin usul ve esasların kanunla düzenleneceği belirtilmiştir. Böylece kişisel verilerin korunması devletin pozitif yükümlülüğü olarak kabul edilmiştir. Ancak bu yükümlülüğün dava konusu idari işlem ile kapsamının daraltılması söz konusu olup, sözleşme ve sözleşmeye dayalı olarak getirilen kanun maddelerinin işlevli işinin de etkisizleştirilmesi söz konusu olacaktır.

Bu anayasal yükümlülüğün yerine getirilmesinin bir gereği olarak 24.3.2016 tarihli ve 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu ihdas edilmiştir. Bu Kanunla ülkemizde kişisel verilerin işlenmesi ve korunması hususunda etkin ve bütüncül bir mekanizma oluşturulması amaçlanmıştır. 6698 sayılı Kanun, kişisel verilerin korunmasıyla ilgili ana kanun olması dolayısıyla, başta ceza hukuku olmak üzere diğer hukuk dallarında yer alan konuya ilişkin hükümlerin açıklanması ve yorumlanmasında göz önünde bulundurulmalıdır.

Bu suçun oluşabilmesi için kaydetme fiilinin hukuka aykırı olması gerekir. Nitekim maddede kişisel verilerin hukuka aykırı olarak kaydedilmesi gerektiği açıkça belirtilmiştir. Kaydetme fiilini hukuka uygun hale getiren bir sebebin bulunması halinde fiil hukuka aykırı olmayacak ve dolayısıyla suç teşkil etmeyecektir. Anayasanın 20. maddesinin üçüncü fıkrasının üçüncü cümlesinde kişisel verilerin, ancak kanunda öngörülen hallerde veya kişinin açık rızasıyla işlenebileceği belirtilmiştir. Kişisel verilerin toplanmasına, elde edilmesine ve bunların kaydedilmesine kanunun izin verdiği hallerde bu suç oluşmayacaktır. Zira Anayasa, kişisel verilerin korunması hakkına müdahalenin ancak kanunla yapılabileceğini öngörmektedir.

Kanunun ki isel verilerin kaydedilmesine izin verdi i hallerin neler oldu unu belirlemek için ilk olarak konuya ili kin özel kanun olan 6698 sayılı Kanuna ve “Ki isel Nitelikteki Verilerin Otomatik leme Tabi Tutulması Kar ısında ahısların Korunmasına Dair Sözle me”ye bakmak gerekir.

6698 sayılı Kanunun 5. maddesinde “Ki isel verilerin i lenme artları” ba lı ı altında, ki isel verilerin hangi hallerde i lenebilece i belirtilmi tir. Bu maddede ki isel verilerin ilgili ki inin açık rızası olmaksızın i lenemeyece i kuralı getirilmi , açık rıza olmaksızın ki isel verilerin i lenebilece i di er haller ise tek tek sayılmı tır. Kendisi de bir kanun olan 6698 sayılı Kanunun 5. maddesinin ikinci fıkrasında bu Kanunun öngördü ü hallerin neler oldu unun belirtilmesi yerinde olurdu. 6698 sayılı Kanunun 5. maddesinin ikinci fıkrasında ilgili ki inin açık rızası olmaksızın ki isel verilerin i lenmesine izin verilen haller unlardır:

a) Kanunlarda açıkça öngörülmesi.

b) Fiili imkânsızlık nedeniyle rızasını açıklayamayacak durumda bulunan veya rızasına hukuki geçerlilik tanınmayan ki inin kendisinin ya da bir ba kasının hayatı veya beden bütünlü ünün korunması için zorunlu olması.

c) Bir sözleşmenin kurulması veya ifasıyla doğrudan doğruya ilgili olması kaydıyla, sözleşmenin taraflarına ait ki isel verilerin i lenmesinin gerekli olması.

ç) Veri sorumlusunun hukuki yükümlülü ünü yerine getirebilmesi için zorunlu olması.

d) İlgili ki inin kendisi tarafından alenile tirilmi olması.

e) Bir hakkın tesisi, kullanılması veya korunması için veri i lemenin zorunlu olması.

f) İlgili ki inin temel hak ve özgürlüklerine zarar vermemek kaydıyla, veri sorumlusunun me ru menfaatleri için veri i lenmesinin zorunlu olması.(HK SEL VER LER N KAYDED LMES SUÇU (TCK m. 135) Prof. Dr. Mahmut KOCA** Prof. Dr. İhan ÜZÜLMEZ***)

Açıkça kanunun tanımladı ı bu haller, dava konusu edilen genelgenin kanunun ve sözleşmenin hedefledi i korumanın doğrudan önüne geçmek maksadı ta ıyan sakat bir irade ile hem toplumsal hem de bireysel korumayı bertaraf etmeyi kanunun kendisiyle sa lamaya çalı maktadır. Örne in; “Fiili imkânsızlık nedeniyle rızasını açıklayamayacak durumda bulunan veya rızasına hukuki geçerlilik tanınmayan ki inin kendisinin ya da bir ba kasının hayatı veya beden bütünlü ünün korunması için zorunlu olması” hallerinde, hiçbir kolluk kuvvetine bu hususun izahatının yapılması söz konusu olmayaca ı gibi, toplumun suçun önlenmesine ili kin gerek kanunlarca ve gerek toplumsal vicdan ile temin edilen dinamikleri, ve kamusal alan/kamusal menfaat tanımlarını i levsiz kılacaktır.

“Ceza muhakemesinde delillerin sınırlandırılması, meydana gelen somut olayın ispatını zora sokacak ve adaletin tecelli etmesine mani olarak sistemi i lemez hale getirecektir. Bu sebeple, ceza muhakemesinde meydana gelen olayın her türlü delil ile ispat edilebilmesine olanak tanınması zorunluluktur. “Yüklenen suç, hukuka uygun bir ekilde elde edilmi her türlü delille ispat edilebilir” (KARABULUT, KARAPAZARLIO LU, TOSUN, a.g.y, 390).

Ki isel alana dahil olmayan, kamusal alanda meydana gelen hak ihlalinin tespiti ve “ki isel

olup olmayacağı tartışılabilir durumda olan verilerin kaydedilmesi, Türk Ceza Kanunu lafzıyla da genelgenin ezberine dayanarak yürütmektedir.

TCK m.133 u ekildedir;

“Kişiler arasındaki aleni olmayan konularını, taraflardan herhangi birinin rızası olmaksızın bir aletle dinleyen veya bunları bir ses alma cihazı ile kaydeden kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Katıldığı aleni olmayan bir söyleyişi, diğer konu alanların rızası olmadan ses alma cihazı ile kayda alan kişi, altı aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır. Kişiler arasındaki aleni olmayan konularının kaydedilmesi suretiyle elde edilen verileri hukuka aykırı olarak ifşa eden kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis ve dörtbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. İfşa edilen bu verilerin basın ve yayın yoluyla yayımlanması halinde de aynı cezaya hükmolunur.”

Görüldüğü üzere, alenen gerçekleşen hak ihlali, aleni biçimde gerçekleşen vakaları izlemek ve tespit edilen hak ihlalinin kaydetmek, hem 6698 sayılı Kanun hem de Türk Ceza Kanunu ile yasal olarak tanımlanmıştır. Yukarıda detaylı olarak mevzuat hükümleri yazılı olduğu üzere, genelgenin konu ettiği özel hayatın gizliliğinin ihlali ya da 6698 sayılı Kanunla tanımlı ihlaller halihazırda Anayasa, TCK ve 6698 sayılı Kanun ile yaptırımlara tabi tutulmuş, suç unsurları da hem uygulamada hem doktrinde artık belirlenebilir şekilde tanımlanmış, ayrılmıştır. Adli makamlar, yasa da tanımlı ihlallerin “takibi ikayete tabi olmaksızın” re’sen soruşturma ve kovuşturma işlemlerinde, idari yaptırımları uygulayabilmektedir.

Genelge, yasal tanımlamaları ve belirlemeleri yok saymış, kamusal ve özel alan zeminini dahi Hukuku anlamında belirleyememiştir. Bunun dışında kalan hallerde yasaların mecburen uygulanacağı alanda idarenin düzenleyicisi leme tesis etmesi yukarıda izah edildiği üzere açıkça “yetki alanıdır”, hukuka aykırıdır.

Diğer emsal Yargıtay kararları:

“...sanığın üzerindeki cep telefonu ile gizlice kayıt yapıldığı, eylemi başka türlü ispat etmesinin mümkün olmadığı yönündeki savunması ile bu savunmayı doğrulayan bilirkişi raporuna göre, sanığın başkaca şekilde ispatlanması mümkün olmayan bir hal içerisinde iken toplantıda kendisine yönelik hakaret içerikli konuşmayı kayda aldığı, sanığın eyleminin hukuka aykırı olmadığı, bu nedenle sanığın kişiler arasındaki konularının dinlenmesi ve kayda alınması suçunun oluşmadığı kabul edilmelidir.” (Yargıtay 12. Ceza Dairesi – 2014/10205 karar).

“...sanıkların, sabit ev telefonundan katılanlarla yaptıkları görüşmeyi, hakaret ve tehditvari sözlerin sarfı üzerine teyp cihazı yardımıyla katılanların rızası dışında kasete kaydedip, elde ettikleri teyp kasetini, katılanlar aleyhine tehdit ve hakaret suçlarından açılan ve kendilerinin ikayetçi olarak yer aldıkları davada, vekilleri marifetiyle, mahkemeye delil olarak sunmaları ekinde gelişen eylemlerinde haberle menin gizliliğinin ihlali suçu ile leme kastları yoktur.” (Yargıtay 12. Ceza Dairesi -2012/18217 karar).

“...katılanın, tartışma maddesine yönelik hakaret ve tehdit suçlarını oluşturabilecek sözler sarfettiğinin anlaşılmasına göre, ses kayıtlarını başkalarına vermesi veya yaydığını ileri sürdüğü hakkında bir iddia ileri sürülmeyen sanığın, kaybolma olasılığı bulunan delilin muhafazasını sağlamak ve bu anma davasındaki katılanla geçimsizlikleri olduğu yönündeki iddialarını ispat etmek amacıyla aynı eyleminde hukuka aykırı davranışını bilinciyle hareket etmediği,

atılı özel hayatın gizliliğini ihlal suçunun oluşumunu anlamıdır.” (Yargıtay 12. Ceza Dairesi - Karar : 2014/24858).

“... lenmekte olan bir suçla ilgili olarak bir daha kanıt elde etme olanağının bulunmaması ve yetkili makamlara başvurma imkanının olmadığı anı gelen ... kayda alınması halinin hukuka uygunluğunun kabulü zorunludur. Aksi takdirde kanıtların kaybolması ve bir daha elde edilememesi söz konusudur. Belirtilen ve me ru bir amaca dayanan bu hal d i nde, faili kısırtarak, tuza a d u rerek, iradesini sakatlayarak, önceden planlanmış yöntemler, kurgu ... kanıtlar ise hukuka uygun kanıt niteliğ i nde kabul edilemez.”(Yargıtay 4. C.D. 2017/1889 E. 2020/20924 K.)

“... Sanı nın mü teki ile resmi evli oldukları ancak ayrı ya adıkları, olay günü sanı nın mü tekinin ayrı ya adı nı ikametine gitti inde cep telefonu ile özel hayatını ilgilendiren konularını ve evinin görüntülerini kayıt ederek bunları mü teki ile aralarında devam eden bo anma davasında delil olarak sundu u, bu eylemlerini aynı kasıt altında birden fazla gerçeğe tirdi i, bu e kilde mü tekinin özel hayatının gizliliğini ihlal etmek suçunu i ledi i” (Yargıtay 12. Ceza Dairesi 2019/4369 E. 2019/8633 K.)

“...sanı nın kendisine kar şı lenmekte olan bir suçla ilgili olarak bir daha kanıt elde etme ve yetkili makamlara başvurma imkanının olmadığı anı gelen bir olaydan da söz edilememesi hususları birlikte de rlendirildi inde,sanı a atılı TCK'nın 132. Maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde düzenlenen nitelikli haberle me gizliliğini ihlal suçunun tüm unsurlarıyla oluştu u kabul edilmelidir.”(Yargıtay Ceza Genel Kurulu 21.06.2011 t. ve 187-131 sayılı karar)

“...mahkemece katılan tarafından ibraz edilen ses kaydının, sanı nın bilgisi ve rızası d i nde yasal olmayan yollardan kaydedildi ğ i gerekçesiyle, yasal delil olarak kabul edilmemesi ise de, ki nin kendisine kar şı lenmekte olan bir suçla ilgili olarak, bir daha kanıt elde etme ve yetkili makamlara başvurma imkanının olmadığı anı gelen durumlarda, kar şı tarafla yaptığı nı konularını kayda alması halinin hukuka uygun olduğunu kabulü zorunludur.” (Yargıtay 18. Ceza Dairesi 2015/31545 E., 2016/17859 K.)

Savunma hakkı ba lamında ayrıca ifade etmek gerekir ki; “Savunmanın Delil Bulup Kullanması Savunmanın delil bulup mahkemeye sunmasının vazgeçilemez bir hak oldu u, bunun karar verilene kadar yapılabilece ğ i konusunda görü ülen tüm hâkimlerimiz hemfikirdir. Bunun aksinin olması ki nin savunma hakkının elinden alınmasıdır ki bu durum bir insan hakları ihlalidir, Burada belirtilmesi gereken bir di er husus da savunmanın hakkının zedelenmemesi adına avukatların delil toplaması ile ilgili önlerindeki bürokratik engellerin kaldırılması için yeni bir düzenlemeye ihtiyaç duyuldu udur” (KARABULUT, KARAPAZARLIO LU, TOSUN, a.g.y, syf. 414).

Görülece ğ i üzere doktrin, SAVUNMANIN DELİL TOPLAMA HAKKINA dönük böylesi bir müdahaleyi bütüncül insan haklarının bir ihlali olarak görmekle kalmayıp, düzenlemelerin iyileştirilmesini önerirken, dava konusu düzenleme bundan geriye gidi yönünde bir Anayasa 36. Madde ihlaline delalet etmektedir.

Doktrin aynı makalesinde, bu ba lamda Avukatlık Kanunu'nun yetersizli ğ i netleşse de, mer'î 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 1. Ve 2. Maddeleri ile CMK 271/2 birlikte gözönüne alınarak, avukatın delil toplama hakkı tartışmalıdır. Ancak dava konusu genelgeçerlik bu yönde de bir ayırım yapmadığı ndan ve uygulamada “belirlilik”, “öngörülebilirlik”

ilkelerine cevap vermeyecek bir oran ve sınırsızlıkta “müdahale”/”engelleme” emri içerdi inden; Avukatın delil toplama yetkisine de yöneldi i, bu itibarla Avukatlık Kanunu’nun lafzı ve amacına da aykırı oldu u görülmelidir.

Haberle me ve Basın Hakkı

Kolluk kuvvetleri, kamu düzenini korumakla görevlendirilmi , hem suçtan önce suçun olu masını engellemek hem de olu mu bir suçun hasarını indirgemek ve bozulan kamu düzenini tekrar tesis etmek üzere vardır. Ancak kolluk, faaliyetlerini gerçekle tirirken temel hak ve özgürlüklerimiz ile yakın teması sebebiyle sınırsız bir yetkiye sahip de ildir. Anayasa ve tarafı oldu umuz uluslararası sözleşmeler ile korunmakta olan temel hak ve özgürlüklerimize do rudan müdahale etme gücünde olan kolluk kuvvetinin sınırları ve denetimi üzerinde durmak, idarenin hukuk kuralları ile ba lılı ı, denetlenebilirli i ve bu ba lamda hukuk devletinin tesisi bakımından elzemdir.

Anayasa’nın 2’inci maddesinde tanımlandı ı üzere, demokratik bir hukuk devletinde, ufacık bir yetki ile dahi donatılmı olan herkesin i lemlerinin effaf olması, bu ki ilerinin hesap verebilir ve bu ki ilerden hesap sorulabilir olması gerekmektedir. Bu durumda, temel hak ve özgürlüklerimize müdahale bakımından son derece önemli yetkilerle donatılmı olan kolluk görevlilerinin effaf, hesap verebilir, hesap sorulabilir, denetlenebilir olmaları evleviyetle arttır.

EFFAFLIK ise, genelgede bahsedilen özel hayatın gizlili i ilkesi ile çeli ir. Kamu adına faaliyette bulunan kolluk görevlisinin her türlü eylem ve i leminin EFFAF olması Anayasa ile güvence altına alınmı olan hukuk devleti ilkesinin bir gere idir. Genelgede bahsedildi i üzere, “personelin görevini ifa ederken bu tür ses ve görüntü alınmasına tevessül edecek davranı lara fırsat vermemeleri” üphesiz Anayasa’nın 2’inci maddesinde yer alan hukuk devleti ilkesinin ihlalidir. Bunun yanında, iptali istenen genelge halkın haber alma hakkını ihlal etmektedir.

BASIN HÜRDÜR, SANSÜR ED LEMEZ. Anayasa’nın “Basın hürriyeti” ba lıklı 28’inci maddesi bu ekilde ba lamaktadır.

Dava konusu idari i lem, Basın ve Haberle me hak ve hürriyetini de gözetmemi ve buna ili kin istisna tarif ya da düzenlemesi ihtiva etmemi tir. Bu haliyle kamuya açık alandaki, kamuyu ilgilendirdi ini dü ünen toplumsal olaylarda gerek yurttan haberle me hakkı, gerekse basın emekçilerinin basın özgürlü ü tehlikeye girmektedir. Nitekim genelgenin açıklanmasıyla birlikte kolluk güçlerinin, muhabirler elindeki cep telefonlarını alarak görüntü almalarını engelledikleri ve dayanak olarak dava konusu genelgeyi gösterdikleri, 01.05.2021 tarihinde Ankara Kızılay’daki 1 Mayıs gösterilerini haberle tirmek isteyen muhabirlerin ya adı ı olaydır.

Avrupa nsan Hakları Sözleşmesi’nin “fade Özgürlü ü” ba lıklı 10’uncu maddesi ise, “Herkes ifade özgürlü ü hakkına sahiptir. Bu hak, kamu makamlarını müdahalesi olmaksızın ve ülke sınırları gözetilmeksizin, kanaat özgürlü ünü ve haber ve görü alma ve de verme özgürlü ünü de kapsar.” eklindedir.

Bu durumda, tarafımızca iptali istenen genelge, içerikten de anla ıldı ı üzere kamu görevlilerinin görevleri esnasında denetlenebilirli ini azaltmayı amaçladı ndan veya dolaylı veya do rudan ekilde buna sebep olaca ı açık oldu undan Anayasa’nın 2’inci maddesine;

haber alma ve verme hürriyetine sansür getirme saiki oldu undan 28'inci maddesine; haber ve görü alma ve de verme özgürlü ünü ihlal etti inden Avrupa nsan Hakları Sözle mesi'nin 10'uncu maddesine açıkça aykırıdır.

Dava Konusu i lem, muhtevası itibariyle düzenleyici i lem olmasına ra men, form olarak düzenleyici i lem gereklerini kar ılamamaktadır. Uygulaması, sınırları, tanımlar gibi kategori ve ölçütlerden yoksun, ÖNGÖRÜLEB L RL K ve BEL RL L K ilkelerinden uzaktır. Herhangi bir yurttan ın görüntü almasını “kolluk görevlerinin engellenmesi” olarak adlandıran i lem, ya amin ola an akı na aykırı bu tümcesinin hukuksal gerekçelerini ortaya koymamakta, bu “tevessül”lere “müdahale etme” sınırsız emri vermekte, kolluk i lemlerinin ve kollu un zor kullanmasının; yurttan hak ve özgürlüklerine müdahalesinin orantısız biçimde önünü açmakta ve bu yönelimini bir form dizgesi yoklu u içinde günlük bir pejoratif dille ortaya koymaktadır. Bu yalnızca bir linguistik sorun de il, hukuksal belirsizlik ve keyfilik sorununa tekabül etti inden, bir dava konusu ve iptal sebebidir.

Anayasa Mahkemesi, 13.06.1985 gün ve 1984/14 E., 1985/7 K. Sayılı kararında; “Temel hak ve özgürlüklere ili kin bir alanda kanunun emrine dayanarak yürütme organınca alınacak önlemlerin objektif nitelik ta ınması ve idarenin keyfî uygulamalarına sebep olacak geni takdir yetkisi vermemesi gerekti i” ne vurgu yapmı tır. Temel hak ve özgürlükler alanında yasama organının, keyfî e izin vermeyen, öngörülebilir düzenlemeler yapma zorunlulu u vardır. dareye keyfî uygulamalara meydan verebilecek çok geni bir takdir yetkisi tanınması Anayasa'ya aykırı olabilecektir. Aksi bir durumda temel hak ve özgürlüklerin ancak kanunla sınırlanabilece ine ili kin Anayasa'nın 13'üncü maddesi hükmüne de aykırılık olu turacaktır.

nsan Hakları Mahkemesi, öngörülebilirlik/belirlilik olmamasını, Sözle menin 5. Maddesinin ihlali olarak de erlendirmektedir. Strazbourg organlarına göre öngörülebilirlik ilkesi uyarınca “yurttan ların, davranı larını düzenlemelerine olanak vermek için yeterli açıklıkta düzenlenmemi bir norm, kanun olarak kabul edilemez.

“Yurttan lar, belirli bir eylemin gerektirdi i sonuçları, durumun makul saydı ı ölçüde ve e er gerekiyorsa uygun bir danı manlık ile öngörebilmelidir.” (Steel ve di erleri/Birle ik Krallık, HAM, 23/09/1998, § 54; Baranowski/Polonya, HAM, 28358/95, 28/03/2000, § 52-56; Creang?/Romanya, HAM, 29226/03, 23/02/2002, § 120.)

Mahkeme'ye göre bu konuda genel geçer bir standart ortaya koymak mümkün de ildir; çünkü “öngörülebilirlik kavramının kapsamı, söz konusu metnin dikkate de er düzeyde içeri i, muhataplarının sayısı ve statüsü ile kapsadı ı alana ba lıdır. İgili ki i, bir eylemin neden olaca ı durumların ve sonuçların belli bir düzeyde makul olup olmadığını de erlendirmek için uygun bir hukuksal danı manlık almak zorunda olsa bile kanun, öngörülebilirlik gereklili ini sa lıyor olabilir. Bu, belli meslekî faaliyetleri yerine getiren ve mesleklerinin devam için bu normlara yüksek düzeyde dikkat göstermesi gereken ki iler yönünden özellikle do rudur.” (Sunday Times/Birle ik Krallık, HAM, 6538/74, 26/04/1979)

“Belirlilik ilkesi, hukuki güvenlikle ba lantılı olup birey hangi somut eylem ve olguya hangi hukuki müeyyidenin veya neticenin ba landı ını, bunların idareye hangi müdahale yetkisini do urdu unu bilmelidir. Birey ancak bu durumda kendisine dü en yükümlülükleri öngörebilir ve davranı larını belirler. Hukuk güvenli i, normların öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve i lemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar.” (Anayasa Mahkemesi 26.12.2013 gün ve E.2013/67, K2013/164)

“Hukuk devletinin unsurları, doktorinde de belirlenmi olup, bunlardan konuyla ilgili iki tanesi “hukuki güvenlik” ve “belirlilik” ilkeleridir. Bireyin devlete güven duyması, ancak hukuki güvelli in sa landı ı bir hukuk devleti düzeninde mümkün olabilecektir. Anayasada öngörülen temel hak ve hürriyetlerin kullanılması ve insan haklarının insan hayatına egemen kılması için Devlet, bireylerin hukuka olan inançlarını ve güvenlerini korumakla yükümlüdür. Dava konusu genelge hukuk devletinin asli unsurlarından olan belirlilik, öngörülebilirlik ve hukuki güvenlik gereksinimlerinden yoksundur.” (Anayasa Mahkemesi, 14.10.2015 tarih ve 2015/94 E. , 2016/27 K.)

Yürütmenin Durdurulmasına li kin Açıklamalar

Genelge, Ceza Adalet Sistemini ilgilendiren delillerin yok olmasına yahut toplanamamasına sebep olacak oranda telafisi imkansız sonuçlar ta ıtmaktadır. Açıkça hukuka aykırı oldu u ise yukarıda anlatılanlardan sonra ortaya çıkmı tır. Di er yandan denetlenecek i lem genelge olup yayımlanmı ve tamamlanmı tır. Bu sebeplerle davalı idarenin cevap dilekçesini beklemeden ve ivedi olarak YÜRÜTMEN N DURDURULMASI KARARI VER LMEL D R.

Nitekim, Genelge yayımlandıktan hemen sonra 1 Mayısı ta İstanbul Taksim’e çıkmak isteyen eylemcilere orantısız iddeti görüntüleyen muhabirin polis iddetini kayda aldı ı sırada Genelge hatırlatılarak görüntü alınması engellenmi tır. Bu olay di er hak ihlallerinin habercisidir.

Yine son günlerde tüm dünya kamuoyunun dikkatine getirilen George Floyd davasında, Amerika’nın Mineapolis Kentinde 25 Mayıs 2020 tarihinde siyah Amerikalı George Floyd’u öldürmekle suçlanan beyaz polis memuru Derek Chauvin’in eylemi ayet video kayıtları olmasa idi ne yargılama konusu olabilecek ne de fail bilinecekti! Ülkemizin yakın tarihinde de maalesef kamu görevlisi polis memurlarının haksız müdahalesine maruz kalan vatandaşlarımızın maddi manevi zararları ancak video kayıtları ile ispat edilebilmi ve yargılama konusu yapılabilmi tır. Bu anlamda devletin kamu görevlisinden önce vatandaşını koruma refleksi önem arz eder. Vatandaş , silahsız, yetkisiz ve güçsüz taraftır. Devletin, egemenlik alanında ya ayan ve kontrolü altında bulunan ki iler, fiziksel ve ruhsal bütünlük hakkına yönelen her türlü müdahaleyi önleme, önlenememi müdahalelerde ETK L soru turma, kovu turma ve failleri tespit etme ve cezalandırma Yükümlülü ü vardır. iddetin devlet kaynaklı olması veya özel hukuk ki ilerinden do ması bu anlamda devletin pozitif yükümlü ünü ETK LEMEZ! Devlet her hal ve artta vatandaşını her türlü haksız müdahale kar ısında korunmakla yükümlüdür.

Günümüzde kitle ileti im araçlarının yaygınla ması ile birlikte kamuoyu ve medya kavramları da kolluk faaliyetleri açısından birer denetim aracı haline gelmi tır. Halkın, kendisini ilgilendiren bir konu hakkındaki genel kanaat ve dü üncesi anlamına gelen kamuoyu, bir ba ka ifadeyle toplum hayatının çe itli güçlük ve problemleri kar ısında belirli bir zaman, yer ve insan grubu arasında yaygın ve hâkim olan dü ünçe ve bakı açılarını anlatan bir kavram olarak tanımlanabilir. Sosyal medya aracılı ı ile kamuyu olaylardan haberdar eden, halkın bilgilendirilmesinde ve toplumsal sorunlar üzerinde fikir yürütmesinde tartışma platformları olu turabilen gazete, televizyon, internet gibi kitle ileti imini sa layan araçlar vasıtası ile bir çok olayda kamuoyu tepkisi olu arak, ivedi önlemler alınması, üphelinin zaman kaybetmeksizin yargı önüne getirilmesi ve soru turma ve kovu turmanın titizlikle yürütülmesine katkı sa lanmı tır.

Bugün sosyal medya, güçlü bir yönlendirme aracı ve demokratik ülkelerde demokrasinin dördüncü ayağı olarak görülebilir. Kolluk faaliyetleri, devletin vatandaşla yüz yüze geldiği, vatandaşına temas ettiği ve zaman zaman onun çetnel temel hak ve özgürlüklerine de müdahale edebildiği bir alan olması sebebiyle sık sık medyada ve sosyal medyada yer almaktadır. Bu sayede, kolluk faaliyetlerinden haberdar olan toplumda konuya ilişkin bir kamuoyu oluşmaktadır. Bu husus yerli gelip kolluk görevlisine yapılan bir haksız eylemin de göz önüne getirilip yine toplum baskısı ile ivedi yargılama konusu olabilmektedir.

Kolluk faaliyetleri daha önce de ifade edildiği gibi, nitelikleri gerektiren temel hak ve özgürlüklere ve dolayısıyla insan haklarına müdahale özelliği taşıyan ve hukuka uygun bir şekilde kullanılmadığı zaman yargıya konu olabilen faaliyetlerdir. Bu sebeple kolluk faaliyetlerinin gerek uluslararası gerekse de iç hukukta insan hakları açısından denetlenmesi ve değerlendirilmesi özel önem arz eder.

Bu nedenlerle yürütmenin durdurulması, dava konusu Genelge için özel bir önemi haizdir ve ivedilikle davalı idarenin savunması alınmaksızın karar verilmelidir.

Diyarbakır Barosu'nun Dava Ve Menfaat Ehliyeti

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 1. Maddesi uyarınca avukatlık, bir yandan kamu hizmeti, bir yandan da serbest bir meslektir. Kamusal ve serbestlik unsurlarını bir aradaki avukatlık mesleğinin hem toplumsal yönü hem de savunmayı temsil etmesi itibarıyla bağımsız ve özgür olması gerekliliği ile açıklanabilir. Dolayısıyla bu iki unsurun birlikteliği avukatlık mesleğine özgüdür. Nitekim aynı maddenin 2. Fıkrası, “ Avukat, yargının kurucu unsurlarından olan bağımsız savunmayı serbestçe temsil eder.” hükmünü içerir. Tam olarak bağımsız yargının kurucu unsuru olarak keza bağımsız savunmanın temsilcisi olarak serbest ve özgür olması gerekir. Avukatlık, serbest ve özgür olabildiği oranda kamusaldır.

Yine Türk Ceza Kanunu'nun 6/d bendi, avukatları “yargı görevlisi” olarak tanımlar.

Barolar ise, avukatlık mesleğinin temsili, düzeni, disiplini, deontolojisi ve örgütlenmesi noktalarında münhasıran yetkili, bağımsız kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarıdır.

Barolarla ilgili temel düzenleme olan 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 76. ve 95/21 maddelerinde, Barolara hukukun üstünlüğü ve insan haklarını savunmak, korumak ve bu kavramları yerli kazandırmak görevi ve yetkisi verilmiştir.

Yasa Koyucunun, Avukatlık Kanunu ile Barolara “hukukun üstünlüğü ve insan haklarını savunma, koruma ve bu kavramları yerli kazandırma” görevini yüklemesi, mesleğin içiyle ilgili ve mesleki gelişiminin düzenlenmesinin yanı sıra Baroların bağımsızlığı ve özgürlüğü vurgulaması yönünden de önemlidir.

Baroların dava ehliyeti ile ilgili Yasa Koyucu TBMM'nin bu düzenlemeyi yaparken taşıdığı iradeyi, kanunun yapısal amacı ve ruhunu iyi tespit edebilmek için 4667 sayılı Kanun hakkındaki Meclis görüşme tutanaklarına bakmak gerekir. 01.05.2001 günü 21. Dönem 3. Yasama Yılı'nın 94. Birleşimi'nde şu ifadeler yer almaktadır:

“Barolar ve Barolar Birliği'nin şu ana kadar avukatlık tarihimizde üstlenmediği bir görev veriliyor kendilerine; o da, insan haklarının korunması ve insan haklarının Barolar bakımından

ve o araçla üstünlü ünün korunması için gerekli önlemlerin alınması görevi. Bu görev gerçekten, bu yasaya reform mührünü veya damgasını vurdurtacak önemli bir yeniliktir. İnsan haklarının ihlal edildiği hallerde –ceza olsun hukuk davası olsun, diğer davalar olsun, eylem olsun, hatta yasa olsun- Baro'nun ve Barolar Birliği'nin doğrudan müdahale hakkı ortaya konulmaktadır. O hakla, o yetkiyle donatılmış olmaktadır ki, Türk insan haklarının, bizim insan hakları rejimimizin dönüştürmesini sağlayacak önemli manivelalardan, dinamiklerden birisidir...” AHMET Y MAYA-Amasya Milletvekili

“Bugün görüşmekte olduğumuz yasa tasarısı, toplum tarafından ve Mecliste mevcut bütün siyasi parti grupları tarafından bir mutabakat içerisinde anlayışla kararlaştırılmış ve hakikaten, Türkiye için bir gereklilik olarak kabul edilmiştir ve bunun neticesi olarak da, Meclisimizde,90'ın üzerinde madde temel yasa olarak görüşülmeye başlanmıştır...” DENGİRMEÇ MEHMET FIRAT – Adıyaman Milletvekili

“Barolar, Avukatlık mesleğinin gelişimini, mesleğin disiplinlenmesini, mesleğin etik değerlerinin ve mesleki kuralların uygulanmasını, mesleğin özenle, doğruluk ve dürüstlük içinde yapılmasını ve denetlenmesini sağlayan örgütler olduğu gibi demokratik topluma, toplumun modernleşmesine katkılar sağlayan baskı gurubudur da. Bu özellikle çağdaş demokratik ülkelerde Barolar, savunma hakkının, hak arama özgürlüğünün hukukun üstünlüğünün, hukukun evrensel kurallarının etkin bir biçimde uygulanmasının en büyük takipçisi ve güvencesidir...” BEYHAN ASLAN- Denizli Milletvekili

“Aynı zamanda bazı siyasi parti, bu tasarının böyle bir özel gündemle görüşülmesini de kabul etmiştir; bu da uzlaşmanın güzel bir örneğidir...”BÜLENT ARINÇ –Manisa Milletvekili

“Tasarı, ülkemizde sadece avukatları ilgilendirmiyor. Bu tasarının aslında herkesi ilgilendiriyor; çünkü her insan, hak arama özgürlüğüne ve adil yargılanma hakkına sahiptir. Her insan hakkını aramak zorunda kalabilir, yargılanmak durumunda kalabilir. İşte o zaman, insanı savunacak olan avukattır.... Avukatlar, müvekkillerini savunurken aynı zamanda insan haklarını savunmaktadırlar... Bu tasarının önemi, evvela bütün grupların ittifakıyla gündeme gelmesi olmasındandır ve bir temel yasa olarak kabul edilmesinden kaynaklanıyor. Belli ki, içerisine, muhtevasına baktığımızda buradaki düzenlemeler önemli bir ihtiyacı karşılayacak.... İmdi buradan meslek kuruluğu olan Baroya ve Barolar Birliği'ne bir iki hususu ifade etmek istiyorum. Bugün mecliste gurubu bulunan bazı parti, bunu bir temel yasa kabul etmesi öneminden dolayı. İttifak halinde yasa tasarısını geçiriyorlar. İnallah bu kurullar, bu ittifakın kıymetini bilir, kendi tatbikatlarında, aynen buradaki birlik ve beraberlik havası içerisinde yansıtmaya çalışırlar. Tasarının 46. maddesinde Barolara yüklenen görevler var; Barolar, avukatlık mesleğinin gelişimini, meslek mensuplarının birbirleri ve üyeleriyle olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni sağlamak; meslek düzenini, ahlakını saygınlığını, hukukun üstünlüğünü, insan haklarını savunmak... diye başlayan bir görev maddesidir.” HAKMET SAM TÜRK- Adalet Bakanı

“Ayrıca bu tasarıyla, Barolar, Barolar Birliği yeterli olmasa da, eskiye nazaran daha güçlendirilmektedir. Baroların güçlendirilmesi demek, mülkün temeli olan adaletin güçlendirilmesi demektir. Zira Barolarımız yansız organlardır, meslektaşlarına karşı mesafededir, ideolojilerin yanında veya karıştırmada değil, hukukun yanında kurullardır. Barolarımız, bulunduğu kentin temel sorunlarıyla yakından ilgilenen, çevre korumacılarının yanında yer alan, çevre ihlallerine karşı çıkan, imar yolsuzluk ve yasadışı malumalarına karşı çıkan, kültür mirasımızın geleceğe aktarılmasına bozulmadan kalmasını sağlamak görevi edinen kurullardır.”SALİH ÇELEN- Antalya Milletvekili

“Görümekte oldu umuz bölümle ilgili olarak söyleyebileceğim şey, özellikle 55 ve 59. maddelerde ifadesini bulan “hukukun üstünlüğü ve insan haklarını savunmak, korumak ve bu kavramlara ilişkinlik kazandırmak “ gibi bir görev avukatlara, Barolara ve Barolar Birliği’ne tanınmaktadır. Bu tanınmış olan hakların çok doğru ve isabetli bir şekilde kullanılmasına inanıyorum ve önemli bir değişiklik oldu umu düşünüyorum.” YAHYA AKMAN- Ankara Milletvekili

Yüksek Mahkeme kararları, kanuni düzenlemeler, TBMM görüşme tutanakları açıkça göstermektedir ki; Baroların hukukun üstünlüğü ve insan haklarını savunma, koruma ve bu kavramlara ilişkinlik kazandırma görevinin bir gereği olarak, Baroların bağımsız bir temsil ehliyeti bulunmaktadır. Diğer bir deyişle, yargı fonksiyonu içinde;

*Bağımsız savunmayı,

*Hukukun üstünlüğü,

* İnsan haklarını

Savunmak ve temsil etmek münhasıran Baroların yetki, görev, ehliyet ve menfaatidir. Bu münhasır vazifesini yerine getirmesi hukuk devletinin oluşması için olmazsa olmazdır. Bu cümlelerin tersi (mefhumu muhalifi) yorumuyla; Baroların bu vazifesine yürütme organından gelecek bir müdahale, hukuk devletinin hayata geçmesine engel olur.

EMSAL KARARLAR

Ankara 9. Daire Mahkemesi, 2013/ 1333 E., 2013/1254 K. sayılı 19.09.2013 tarihli kararı:

“Baronun 1136 sayılı Avukatlık Kanunu’nun 76 ve 95/21 maddeleri uyarınca mesleki bir örgüt olmanın ötesinde hukukun üstünlüğü, insan haklarını savunmak ve korumak gibi bir görev yüklenmesi nedeniyle diğer meslek örgütlerinden farklı bir konuma sahip olduğu, dava açma ehliyeti ve menfaat bağının bulunduğu...”

Danıştay 10. Daire, 20.11.2012 gün ve 2012/703 E. 2012/5849 K. sayılı kararı :

“...Sadelik ve dengeli bir çevrede yaşam hakkı, Anayasa’da gerçek-tüzel kişilik ayrımı gözetilmeksizin herkes için tanınmış ve Çevre Kanunu ile meslek kuruluşlarının da herkes kavramı içerisine dahil oldukları hususu açıkça ifade edilmiştir. Böylelikle Anayasa’nın çevre hakkı ve çevrenin korunması ile ilgili hükümleri, yasa koyucu tarafından da bütüncül ve kapsayıcı bir şekilde yorumlanıp anlamlandırılarak... yasa metninde ifadesini bulmuştur. Dolayısıyla kuruluş belgelerinde yazılı olmasa dahi her bir meslek kuruluşunun, çevreyi ilgilendiren konularla ilgili olarak aynen gerçek kişiler gibi subjektif dava ehliyetine sahip olduğu açıktır. Bu durumda Anayasa ile Çevre Kanunu’nun yukarıda belirtilen hükümleri kapsamında ehliyetli olduğu anlaşılan kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşu olan davacı Baro tarafından açılan davanın esasının incelenmesi gerekirken ehliyet yönünden reddi yolunda verilen Mahkeme kararında hukuksal isabet bulunmadığı sonucuna ulaşılmaktadır.”

Danıştay 13. Dairesinin 16.04.2014 tarih ve 2011/185 E., 2014/1436K. sayılı kararı:

“...hukukun üstünlüğü ve insan haklarını savunmak amacıyla tüm çalışanları yürüten, tüzel kişilikli bulunan, çalışanlarının demokratik ilkelere göre sürdüren kamu kurumu niteliğinde

meslek kurulu u olan davacının, dava konusu yönetmeli in iptalini istemekte ehliyeti bulundu una oyçoklu uyla karar verilerek uyu mazlı in esasına geçildi i” belirtilmi tir ve

“...ayrıca, davacı tarafından dava konusu düzenleme ile topluma yeni bir ya am biçimi getirilmeye çalı ıldı ı savıyla açılan davanın, bu özelli i itibariyle genel kamu yararı ile ilgili bulundu u açıktır, Bu nedenle düzenlemenin de inilen niteli i ve hukukun üstünlü ünü koruma görevi ve yükümlülü ü bulunan davacı baronun dava açma ehliyeti bulundu undan...” cümlelerine yer verilmi tir.

“...1136 sayılı Avukatlık Kanunu’nun Baro Yönetim Kurulu’nun görevlerinin sayıldı ı 95. maddesinin 21. bendinde, Yönetim Kurulu’nun hukukun üstünlü ünü ve insan haklarını savunmak, korumak ve bu kavramlara i lerlik kazandırmakla görevli oldu unun belirlendi i, dolayısı ile hukukun üstünlü ü ve insan haklarını savunmakla görevli olan Baronun dava konusu i lemle menfaat ilgisinin açık oldu u...” gerekçesiyle stanbul Barosu’nun dava ehliyetini kabul etmi tir.”(D DDK., 7.4.2005 gün ve E. 2003/417, K. 2005/234.)

D DDK’in, 07.04.2005 tarihli ve 2003/417 E., 2005/234 K. sayılı kararı: “...Barolar, avukatlık mesle ini geli tirmek, meslek mensuplarının birbirleri ve i sahipleri ile olan ili kilerinde dürüstlü ü ve güveni sa lamak; meslek düzenini, ahlakını, saygınlı ını, hukukun üstünlü ünü, insan haklarını savunmak ve korumak, avukatların ortak ihtiyaçlarını kar ılamak amacıyla tüm çalı maları yürüten, tüzel ki ili i bulunan, çalı malarını demokratik ilkelere göre sürdüren kamu kurumu niteli inde meslek kurulu u olarak tanımlandı ı, yine aynı Kanunun Baro Yönetim Kurulunun görevlerinin sayıldı ı 95. maddesinin 21. bendinde de, yönetim kurulunun, hukukun üstünlü ünü ve insan haklarını savunmak, korumak ve bu kavramlara i lerlik kazandırmakla görevli oldu unun belirlenmi oldu u, hukukun üstünlü ünü ve insan haklarını savunmakla görevli bulunan Baronun, dava konusu Yönetmelik hükümleri ile Anayasanın e itlik ilkesinin, ki inin dokunulmazlı ı ilkesinin, özel hayatın gizlili i ilkesinin, kanunsuz suç ve ceza olmayaca ı ilkesinin, temel hak ve özgürlüklerin ancak kanunla sınırlanabilece i ilkesinin ihlal edildi ini, ö renim özgürlü ünün engellendi ini ö ne sürerek bakılan davayı açtı ı gözönünde bulunduruldu unda, iptalini istedi i Yönetmelik hükümleri ile menfaat ilgisinin bulundu unun açık oldu u...”

D DDK’in 14.09.2001 gün, 2001/176 E. 2001/624 K. sayılı kararı:“...2872 sayılı Çevre Kanununun 30. maddesinde yer alan, çevreyi kirleten ve bozan bir faaliyetten zarar gören veya haberdar olan gerçek ve tüzel ki ilerın idari makamlara ba vurarak bu faaliyetin durdurulmasını isteyebilecekleri yolundaki hüküm kar ısında; davacılar tarafından uyu mazlık konusu bölgede faaliyette bulunan irketin çevreyi, tarım arazilerini, orman alanlarını ve ... Çayını olumsuz etkiledi i iddia edilerek yapılan ba vuru üzerine açılan davada, gerek 2577 ve gerekse 2872 sayılı yasaların birlikte de erlendirilmesi sonucunda, Baro'nun menfaat ilgisinin varlı ı görülmekle...”

Danı tay 6. Daire 2007/545 E. ve 20.05.2008 tarihli kararı: “Mu la-Bodrum yarımadasının Bakanlar Kurulu Kararı ve Eki Kroki le Kültür ve Turizm Koruma ve Geli me Bölgesi Olarak Belirlenmesinin ptali ile Yürütülmesinin Durdurulması istemi ile Baro Ba kanlı ı’nın ehliyeti bulundu u”

D DDK’in 10.12.2009 tarihli, 2009/1005 E. sayılı kararı: “Bireylerin ve sivil toplum kurulu larının menfaat ilgisini kurdukları idari tasarrufları, iptal davası yoluyla idari yargı önüne getirmelerinin, idarenin hukuka uygunlu unun yargısal denetiminin sa lanmasıyla

"Hukuk Devleti" nin gerçekle tirilmesine hizmet edece i; soruna bu açıdan bakıldı ında, idari yargıya özgü bir dava türü olan "iptal davası" nı aan gerçek veya tüzel ki ilerinin, dava açmakla ula mak istedi i amaç bakımından klasik anlamda "davacı" dan farklı oldu u tartı masızdır. Bir idari faaliyet ile, dava açma ciddiyetini sa lamaya yetecek ölçüde muhatap olup, menfaat ilgisini kuran ki i ve kurulu lar, söz konusu faaliyetle ilgili idari i lemlerin iptali istemiyle dava açabilirler.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 76. maddesinde; baroların avukatlık mesle ine mensup olanların mü terek ihtiyaçlarını kar ılamak, mesleki faaliyetlerini kolayla tırmak, avukatlık mesle inin genel menfaatlere uygun olarak geli mesini sa lamak amacıyla kurulmu meslek kurulu ları oldu u belirtilmi iken 10.5.2001 günlü, 24398 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlü e giren 4667 sayılı Yasa ile 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 76. maddesinde de i iklik yapılarak; Barolar, avukatlık mesle ini geli tirmek, meslek mensuplarının birbirleri ve i sahipleri ile olan ili kilerinde dürüstlü ü ve güveni sa lamak, meslek düzenini, ahlakını, saygınlı mını, hukukun üstünlü ünü, insan haklarını savunmak ve korumak, avukatların ortak ihtiyaçlarını kar ılamak amacıyla tüm çalı maları yürüten, tüzel ki ili i bulunan, çalı malarını demokratik ilkelere göre sürdüren kamu kurumu niteli inde meslek kurulu u olarak tanımlanmı , aynı Yasanın Baro Yönetim Kurulu'nun görevlerinin düzenlendi i 95. maddesine yine 4667 sayılı Yasayla eklenen 21. bentte de, yönetim kurulunun, hukukun üstünlü ünü ve insan haklarını savunmak, korumak ve bu kavramlara i lerlik kazandırmakla görevli oldu u belirtilmi tir.

1136 sayılı Yasa'nın 76. ve 95/21. maddelerinde yapılan ve yukarıda açıklanan yasal de i iklikten sonra Baroların; mesleki bir örgüt olmanın ötesinde hukukun üstünlü ünü, insan haklarını savunmak ve korumak gibi bir i lev yüklenmesi nedeniyle di er meslek örgütlerinden farklı bir konuma sahip oldu u açıktır."

D DDK'in 06.02.2017 gün ve 2016/4670 E. 2017/385 K. sayılı kararı:

"Bireylerin ve sivil toplum kurulu larının menfaat ilgisini kurdukları idari tasarrufları, iptal davası yoluyla idari yargı önüne getirmelerinin, idarenin hukuka uygunlu unun yargısal denetiminin sa lanmasıyla "Hukuk Devleti" nin gerçekle tirilmesine hizmet edece i; soruna bu açıdan bakıldı ında, idari yargıya özgü bir dava türü olan "iptal davası" nı aan gerçek veya tüzel ki ilerinin, dava açmakla ula mak istedi i amaç bakımından klasik anlamda "davacı" dan farklı oldu u tartı masızdır.

ANAYASA MAHKEMES , 15.1.2009 gün ve 2007/16 E. 2009/147 K. sayılı kararında; "Yargının kurucu unsurlarından olan, ba ımsız, serbestçe temsil eden, hukuksal ili kilerin düzenlenmesinde her türlü hukuksal sorun ve uyu mazlıkların adalet ve hakkaniyete uygun olarak çözümlemesinde ve hukuk kurallarının tam olarak uygulanmasında temel görev üstlenen avukat, hak arama özgürlü ü ve adil yargılanma hakkının da önemli bir unsurudur.

"Güçlü ve ba ımsız savunma mesle i, hukukun üstünlü ünün hukuksal uzla manın, adil yargılanma duygusunun ve toplumsal barı ın güvencesi olup, bu de erler, mesle inde yetkin, ba ımsız savunucularla teminat altına alınmı tir." cümleleri ile anlatmı tir.

SONUÇ VE STEM :Yukarıda açıklandı ı ve resen gözetilecek hususlarla birlikte;
1- Hukuka aykırı emir ve talimat veren i leri Bakanlı ı'na ba lı Emniyet Genel Müdürlü ü'nün 27.04.2021 tarih ve 2021/19 sayılı genelgesinin, hukuka aykırı olması

nedeniyle öncelikle ve ivedilikle Yürütmesinin savunma alınmaksızın Durdurulmasına ve PTAL NE,

2-Yargılama giderleri ve vekalet ücretinin davalı idare üzerinde bırakılmasına karar verilmesini saygıyla vekaleten arz ve talep ederiz. 03.05.2021

Davacı Diyarbakır Barosu Vekili
Av. Mehdi ÖZDEMİR

Ekler:

1- Vekaletname sureti.

2- 27.04.2021 tarih ve 2021/19 sayılı Emniyet Genel Müdürlüğü Genelgesi